

Beste Ministerie van Binnenlandse Zaken,

U geeft in deze consultatie aan dat na deze wijziging een zeer groot aantal beroepsgroepen (en daarmee tienduizenden medewerkers die in deze groepen werkzaam zijn) de mogelijkheid houden om in de kadastrale registratie op naam te zoeken. Het gevolg van een dergelijke wijze van verstrekking is dat misbruik voor kwaadwillenden in de praktijk zeer eenvoudig zal zijn/blijven, waarmee het doel van deze verandering niet wordt gerealiseerd.

Ik mis in de consultatie een toelichting op waarom de vrijwel volledige toegang tot zoeken op naam voor deze beroepsgroepen proportioneel is en hoe er rekening is gehouden met de subsidiariteit (minder impactvolle alternatieven).

Daarom de vragen:

- 1) is het absoluut noodzakelijk voor al deze beroepsgroepen om in alle situaties op elke naam te kunnen zoeken in dit register?
- 2) is er onderzocht of er beroepsgroepen zijn die op een wijze die minder inbreuk maakt op de privacy van alle Nederlanders op beperktere wijze toegang kunnen houden tot "zoeken op naam"
- 3) is er overwogen om de techniek zo in te richten dat sommige beroepsgroepen betrokkenen vooraf een (digid)-machtiging moeten verkrijgen van de personen naar wie ze op naam onderzoek doen?
- 4) is er overwogen om betrokken te informeren dat er onderzoek naar ze is verricht en door wie. Bijvoorbeeld net zoals de belastingdienst organisaties informeert op het moment dat ze bij de belastingdienst aan een nieuwe accountant worden gekoppeld die vanaf dat moment gemachtigd is om namens hen informatie te ontvangen en delen?
- 5) In de opsomming van beroepsgroepen staan de particuliere onderzoekers ("prive detectives") niet benoemd. Wordt deze groep uitgesloten van zoeken op naam?
- 6) Indien particuliere onderzoekers en/of recherchebureaus toegang houden tot deze functie: hoe is de kans gewogen dat deze beroepsgroep deze functie gebruiken voor onderzoek voor klanten waarvoor het (ethisch) eigenlijk niet bedoeld is?
- 7) Acht het ministerie, met het oog op de vele voorbeelden van misbruik al dan niet via infiltratie, het proportioneel om al deze beroepsgroepen via deze route toegang tot alle onderliggende persoonsgegevens te verstrekken?
- 8) waarom is er niet voor gekozen om elke betrokkene (de natuurlijke persoon(en) achter de zoekopdracht) mogelijkheid te geven om zichzelf (eventueel per beroepsgroep) uit te sluiten van verstrekking? Hiermee zou de proportionaliteit veel beter geborgd kunnen worden. Immers: iemand die 30 jaar niet verhuist hoeft zijn gegevens in die periode niet continu toegankelijk te maken voor makelaars en taxateurs.

Het verstrekken van volledige en vrijwel onbeperkte toegang tot deze functie aan zo'n grote groep van gebruikers is een zeer eenvoudige oplossing, maar verre van noodzakelijk en zeker niet in lijn met de "least-privilege" principes die indirect in vele vormen van databeschermingswetgeving is verweven. De techniek bevat vandaag de dag zoveel mogelijkheden om business logica toe te voegen aan applicaties die data ontsluiten. Met die business logica kunnen opvolgacties worden benoemd zoals het vooraf vragen van toestemming, het informeren van betrokken of het digitaal in contact brengen van de zoeker met betrokkenen. Is het niet vreemd om een register als dit met een verre

van fijnmazig autorisatiemodel in te richten, terwijl de techniek bestaat (en overal wordt toegepast) om dit beter en proportioneler te doen?